

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Ek/1134/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121295136
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Zdechovanová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6121295136.5

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Železnice Slovenskej republiky, so sídlom Klemensova 2526/8, 813 61 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 31364501, proti povinnému: UFS s.r.o., so sídlom A. B. C. XXX, XXX XX A. B. C., IČO: 44185529, práv. zastúp.: BARKOCI law firm, s.r.o., so sídlom Námestie slobody 28, 811 06 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 47247916, o vymożenie nepeňazného plnenia a trov exekúcie, vedenej u súdneho exekútora JUDr. Rastislava Horského, so sídlom exekútorského úradu Jakubovo námestie 15, 811 09 Bratislava pod sp.zn. 58Ex 248/21, o návrhu na zastavenie exekúcie, rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5Ek/1134/2021 zo dňa 22. 05. 2023, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5Ek/1134/2021 zo dňa 22. 05. 2023 zamietal.

II. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov sťažnostného konania.

odôvodnenie:

1. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5Ek/1134/2021 zo dňa 22.05.2023 vyšší súdny úradník zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) a zároveň rozhodol o náhrade trov exekúcie tak, že oprávnenému ani povinnému nárok na náhradu trov nepriznal. Exekučným titulom v prejednávanej veci je rozsudok Okresného súdu Bratislava III, sp.zn. 23Cb/113/2016 zo dňa 28.03.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 4Cob/22/2019 zo dňa 25.06.2020, ktorý ukladal povinnému (tam žalovanému) okrem iného povinnosť vydať žalobcovi rezervnú hasiacu látku FM200 v celkovom množstve 777,00 kg prečerpaním na vlastné náklady do tlakových nádob poskytnutých žalobcom. Svoje rozhodnutie odôvodnil vyšší súdny úradník tým, že povinný sa vo svojom návrhu, rovnako ako aj počas celého konania, odvoláva na nemožnosť plnenia z dôvodu neposkytnutia súčinnosti zo strany oprávneného ako i možného porušenia zákonných a bezpečnostných predpisov v prípade splnenia uloženej povinnosti. S týmito námietkami sa už však vysporiadali ako súdy v základnom konaní tak aj exekučný súd v uznesení sp.zn. 5Ek/1134/2011 zo dňa 09.02.2022 a sp.zn. 5Ek/1134/2011 zo dňa 08.11.2022, ktorými rozhodol o 1. návrhu povinného na zastavenie exekúcie a v ktorých konštatoval, že povinný nie je oprávnený žiadať od oprávneného, prípadne jeho zamestnancov oprávnenie alebo iné doklady na nakladanie s predmetnou rezervnou hasiacou látkou či dokumentáciu o technickom stave tlakových nádob, nakoľko žiadny zákonný predpis mu takúto povinnosť neukladá. Na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že povinný predložil v ďalšom návrhu na zastavenie exekúcie technickú správu o nesplnení požiadaviek na bezpečnosť zariadení, nakoľko v danom prípade za kvalitu nádob zodpovedá oprávnený, ktorý tak nesie aj riziko za prípadnú škodu, ktorá by vznikla pri ich plnení. Povinný má iba povinnosť žalobcu na nevhodnosť nádob upozorniť, ale nemá právo z takéhoto dôvodu žalobcovi predmetnú látku nevydať. V danej veci teda povinný nepreukázal existenciu žiadneho zákonného dôvodu, pre ktorý by bolo nutné exekúciu zastaviť, preto vyšší súdny úradník v poradí druhý návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3, prvá veta Exekučného poriadku zamietol.

O trovách povinného rozhodol tak, že mu ich náhradu nepriznal, nakoľko nebol v konaní úspešný a rovnako nepriznal trovy ani oprávnenému, nakoľko si ich náhradu neuplatnil.

2. Proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka podal v zákonom stanovenej lehote povinný sťažnosť, v ktorej zdôraznil, že Krajský súd v Bratislave (ako aj Okresný súd Bratislava III) postupovali arbitrárnym a ústavne neudržateľným spôsobom, keď svojimi rozhodnutiami priamo uložili povinnému porušenie právnych povinností. Pokiaľ exekučný súd v rozhodnutí vyššieho súdneho úradníka tvrdí, že hoci povinný v návrhu na zastavenie exekúcie predložil technickú správu o nespĺnení požiadaviek na bezpečnosť zariadení, je to oprávnený ktorý zodpovedá za kvalitu nádob a nesie aj riziko za prípadnú škodu, ktorá by vznikla pri ich plnení s tým, že povinný má iba povinnosť žalobcu na nevhodnosť nádob upozorniť, ale nemá právo z takéhoto dôvodu žalobcovi predmetnú látku nevydať, takýto záver je podľa názoru povinného v rozpore s právnymi predpismi. Pri použití odborne nespôsobilých tlakových nádob hrozí riziko explózie a poškodenia zdravia, či smrť osôb v bezprostrednej blízkosti t.j. osôb uskutočňujúcich prečerpávanie a zúčastnených osôb ako napr. súdny exekútor. Nie je pravda, že oprávnený zodpovedá za prípadnú „škodu“. Povinný nemôže byť nútený vydať riziko úmrtia seba a ďalších osôb s tým, že povinný nemá právo neuskutočniť prečerpávanie do tlakových nádob, o ktorých sa Technická inšpekcia vyjadrila, že sú nevhodné t. j. hrozí riziko explózie a poškodenia zdravia/úmrtia osôb. Exekučný súd v napadnutom uznesení tvrdí, že hoci povinný vie zo správy Technickej inšpekcie, že tlakové nádoby nie sú vhodné, je povinný prečerpávanie do nespôsobilých nádob uskutočniť, s tým, že v prípade explózie a poškodenia zdravia / úmrtia bude zodpovedný oprávnený. S týmto povinný v žiadnom prípade nesúhlasí. Povinný zároveň poukazoval na všeobecnú preventívnu povinnosť, zásady občianskoprávnej prevencie a zákaz komukoľvek škodiť, ktoré sú základnými zásadami občianskeho práva. Ustanovenie § 415 Občianskeho zákonníka zakladá všeobecnú povinnosť (tzv. generálnu prevenciu), ktorá ukladá povinnosť každého postupovať vzhľadom na konkrétne okolnosti tak, aby nedal príčinu k vzniku škody. Podľa tvrdení povinného bol už pred začatím exekučného konania povinný pripravený oprávnenému predmet exekúcie vydať, aj v súčasnosti je stále pripravený predmetnú hasiacu látku v množstve 777 kg vydať, avšak po splnení zákonom stanovených podmienok oprávneného k povinnému, ktoré povinný niekoľkokrát špecifikoval vo svojich listoch oprávnenému, ale oprávnený ich zatiaľ stále nespĺnil. Po začatí exekučného konania sa aj súdny exekútor presvedčil na mieste samom, že povinný predmetnú hasiacu látku má, avšak ani exekútor nie je odborne a technicky spôsobilý k prevzatíu predmetnej látky. Povinný má za to, že práve oprávnený neposkytuje dostatočnú súčinnosť, keďže za dva roky exekučného konania neposkytol požadovanú súčinnosť, a zrejme mu vyhovuje, že aj počas exekučného konania povinný skladuje predmetnú látku na svoje náklady, a to isté sa týka aj TN 350/335 - 137 kg hasiacej látky FM 200/HFC 227 ea, ktorá nie je predmetom exekučného konania, ktorá je vo vlastníctve oprávneného a ktorú oprávnený odmieta prevziať hoci k tomu bol opakovane vyzývaný. Povinný vo svojej sťažnosti citoval niektoré ustanovenia zákona č. 286/2009 Z. z. o fluórovaných skleníkových plynoch a opísal niekoľko technických požiadaviek pre správnu manipuláciu s predmetnou hasiacou látkou. Hoci oprávnený argumentuje, že predložil potrebnú dokumentáciu k tlakovým nádobám, nielen zo správy Technickej inšpekcie zo dňa 15.02.2023 vyplýva, že predmet inšpekcie nespĺňa požiadavky bezpečnosti technických zariadení s ohľadom na závažnosť zistených nedostatkov. Oprávnený mohol podľa názoru povinného poskytnúť súčinnosť a predložiť dokumentáciu, v ktorej sú jasne zadefinované požadované technické parametre k tlakovým nádobám, tak aby pri tom nehrozila explózia ani poškodenie majetku, zdravia a spôsob pri prečerpávaní rezervnej zásoby hasiacej látky, avšak takúto dokumentáciu neposkytol, a teda oprávnený spôsobuje, že hasiaca látka musí byť aj po ďalšiu bližšie neurčenú dobu v skladovaná na náklady povinného v jeho priestoroch. Takéto konanie oprávneného však nemôže byť na ťarchu dobromyseľného povinného a povinný má za to, že sú dané dôvody na zastavenie exekúcie, s ktorými sa doposiaľ exekučný súd relevantne nevysporiadal. S poukazom na uvedené povinný navrhol, aby exekučný súd uznesenie vyššieho súdneho úradníka zmenil, exekúciu zastavil a priznal povinnému nárok na náhradu trov exekúcie.

3. Oprávnený vo vyjadrení k podanej sťažnosti uviedol, že aj naďalej trvá na tom, že návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie nepeňažného plnenia: odobratie vecí – rezervná hasiaca látka v celkovom množstve 777,00 kg je dôvodný a nesúhlasí s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Konanie povinného považuje oprávnený za obštrukčné. Oprávnený po nadobudnutí právoplatnosti a vykonateľnosti predmetného rozsudku Okresného súdu BA III v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave podal návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie nepeňažného plnenia, nakoľko zo strany povinného nedošlo k splneniu povinnosti. Proti rozsudku krajského súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok okresného súdu (exekučný titul), podal povinný dovolanie, ktoré bolo uznesením Najvyššieho súdu

SR. Sp. zn. 4Obdo/111/2020 zo dňa 27.08.2021 odmietnuté. Aj napriek skutočnosti, že žiadnemu z návrhov (či uplatnených opravných prostriedkov) povinného, jednak v konaní súdnom alebo exekučnom nebolo vyhovené, povinný aj naďalej neúnavne pokračuje vo svojom konaní a po podanom odvolaní, dovolaní, návrhu na zastavenie exekúcie, sťažnosti proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie, Ústavnej sťažnosti proti vyššie spomenutému rozsudku Okresného súdu BA III a rozsudku Krajského súdu, podanom trestnom oznámení v trestnej veci podozrenia zo spáchania zločinu marenia spravodlivosti, opätovnému návrhu na zastavenie exekúcie, podal ďalšiu sťažnosť proti uzneseniu o zamietnutí jeho návrhu na zastavenie exekúcie. Možno konštatovať, že povinný svojou činnosťou zaťažuje všetky orgány, ktoré by mohli rozhodnúť spôsobom, ktorý by bol v súlade s jeho názorom. Oprávnený zdôraznil, že v žiadnom prípade neprichádza do úvahy, aby bol návrh na vykonanie exekúcie podaný nedôvodne, nakoľko oprávnený postupoval výslovne v súlade s platným právnym poriadkom Slovenskej republiky, keď po nadobudnutí právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu BA III v spojení s rozsudkom Krajského súdu, podal návrh na vykonanie exekúcie, nakoľko nedošlo k dobrovoľnému splneniu povinnosti uloženej súdom. Oprávnený sa aj naďalej s požiadavkami povinného nestotožňuje a považuje ich za nedôvodné. Ide o podmienky, splnením ktorých povinný podmieňuje vydanie rezervnej hasiacej látky. Oprávnený však nebol ani rozsudkom Okresného súdu Bratislava III ani rozsudkom Krajského súdu zaviazaný k povinnosti splnenia žiadnej z podmienok, ktoré požaduje povinný. Oprávnený aj naďalej zotrváva na všetkých svojich doterajších vyjadreniach, nakoľko ide stále o tie isté skutočnosti. S poukazom na uvedené oprávnený navrhol, aby súd podanú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú.

4. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

6. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

7. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

8. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietat len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietat len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej vety a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

9. Podľa § 61k ods. 4 Exekučného poriadku, návrhy na zastavenie exekúcie podľa odseku 3 odkladný účinok nemajú.

10. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

11. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

12. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

13. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

14. Súd prvej inštancie (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1 a 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť nebola v podstatnej časti podaná dôvodne, a preto ju zamietol.

15. Po preštudovaní obsahu spisu sudca súhlasí so záverom vyššieho súdneho úradníka prezentovaným v napadnutom uznesení, že návrh oprávneného na vykonanie exekúcie bol podaný dôvodne. To znamená, že v čase jeho podania povinný nesplnil svoju povinnosť voči oprávnenému tak, ako mu to ukladal exekučný titul. Po oboznámení sa s napadnutým uznesením a tiež s celým obsahom spisu súd prvej inštancie konštatuje, že sa stotožnil s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení, pre ktoré vyšší súdny úradník návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. Odôvodnenie napadnutého uznesenia považuje za dostatočné a jasné, a to napriek tomu, že v ňom nie sú výslovne vyjadrené citácie judikatúry či dlhé právne úvahy. Sťažnostný súd poukazuje na to, že obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávaná a predstavy účastníka konania. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok. Súd je však povinný na tieto procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu (IV. ÚS 329/04, II. ÚS 106/05, III. ÚS 32/07, III. ÚS 302/09, III. ÚS 75/2010).

16. Zároveň je nutné zdôrazniť, že pri opakovanom návrhu na zastavenie exekúcie sudca musí pristúpiť aj k uplatneniu koncentračnej zásady podľa ustanovenia § 61k ods. 3 a ods. 4 v spojení s ustanovením § 61l ods. 3 Exekučného poriadku. Premietnutím uvedeného na predmetnú vec exekučný súd uvádza, že so zreteľom na § 61k Exekučného poriadku nemôže prihliadnuť na skutočnosti a dôkazy, ktoré účastník exekúcie mohol a mal použiť pri včasnom podaní návrhu na zastavenie exekúcie, s výnimkou skutočností, na ktoré musí prihliadnuť ex offo, skutočností, ktoré nastali po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie povinnému a skutočností ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol uplatniť skôr. V konaní o opakovanom návrhu povinného na zastavenie exekúcie povinný predložil ako nový dôkaz Inšpekčnú správu č. 835/1/2023 zo dňa 15.02.2023 vydanú Technickou inšpekciou, a.s., ktorá odpovedá na otázky povinného v súvislosti s posúdením možnosti plnenia špecifikovaných 8 ks tlakových nádob predložených povinnému zo strany oprávneného ešte v čase pred začatím exekúcie za účelom vydania spornej veci. Súd prvej inštancie na tomto mieste konštatuje, že predložená Technická správa (hoci vydaná v roku 2023) nemôže byť v tejto veci považovaná za nový dôkaz, nakoľko takúto správu si povinný mal možnosť zabezpečiť si už v čase podania 1. návrhu na zastavenie exekúcie, kedy by sa ňou súd zaoberal. Povinný totiž už od počiatku tvrdí, že oprávneným poskytnuté tlakové nádoby nie sú vhodné na naplnenie hasiacou látkou, ktorú má povinnosť vydať v zmysle exekučného titulu. Predloženie technickej správy, vzťahujúcej sa na tlakové nádoby v držbe povinného minimálne od roku 2020, nie je možné považovať za novú skutočnosť, na ktorej by povinný mohol postaviť svoj návrh na zastavenie exekúcie. Z iného pohľadu, nakoľko má povinný v súčasnosti k dispozícii predmetnú Inšpekčnú správu o nevhodnosti tlakových nádob, jeho prvým krokom malo (podľa názoru súdu) byť informovanie oprávneného o tejto skutočnosti v snahe docieľiť dohodu, resp. nápravu vo vzťahu k skôr dodaným tlakovým nádobám v počte 8 ks. Obsah technickej inšpekčnej správy (hoci aj novej) nie je však dôvodom na zastavenie exekúcie, ktorá sa začala v roku 2021 dôvodne.

17. V nadväznosti na obsah podanej sťažnosti a po oboznámení sa s napadnutým uznesením súd prvej inštancie konštatuje, že sa stotožnil s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení, pre ktoré vyšší súdny úradník návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

18. Na podporu správnosti rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka súd prvej inštancie dopĺňa, že exekučným titulom je v tomto konaní vykonateľné rozhodnutie súdu, ktorým bola povinnému uložená povinnosť presne špecifikovaná vo výroku rozhodnutia. Zásadnou obranou povinného proti exekúcii, ktorú zopakoval aj v 2. návrhu na zastavenie exekúcie a v podanej sťažnosti, je jeho tvrdenie o materiálnej nevykonateľnosti exekučného titulu, ktorú odôvodňuje nemožnosťou plniť pre nedostatočnú súčinnosť zo strany oprávneného.

19. K námietkam povinného treba uviesť, že jednou zo základných náležitostí materiálnej vykonateľnosti rozhodnutia je, aby v ňom bol vymedzený rozsah a obsah povinnosti, ku ktorých splneniu smeruje aj následný výkon rozhodnutia. Je tomu tak preto, aby vykonávajúci orgán vedel, čo vlastne má byť vynútené, a aby nemusel iba v priebehu exekúcie zisťovať, čo je obsahom uloženej povinnosti. V tejto súvislosti je tiež potrebné uviesť, že exekučný titul je záväzný najmä pre strany sporu (účastníkov konania), a preto predovšetkým pre nich má byť exekučný titul jasný, určitý a presný. Exekučnému súdu prináleží posúdiť, či exekučný titul ukladá povinnému povinnosti, ktoré je možné uskutočniť, a to najmä, či uložená povinnosť zodpovedá možným spôsobom exekúcie, či je táto povinnosť konkretizovaná dostatočne určito a pod. Pri skúmaní materiálnej vykonateľnosti rozhodnutia vychádza súd predovšetkým z jeho výroku (obsah rozhodnutia súd vyjadruje vo výroku rozhodnutia), prípadne i z jeho odôvodnenia, avšak len za účelom výkladu výroku, keďže výrok exekučného titulu nie je možné akýmkoľvek spôsobom meniť. Výrok predloženého exekučného titulu v prejednávanej veci znie: „I. Žalovaný je povinný vydať žalobcovi vec uvedenú v zmluve o poskytovaní služieb č. 1100017498/2012/5400, konkrétne rezervnú hasiacu látku FM200 v celkovom množstve 777,00 kg prečerpaním na vlastné náklady do tlakových nádob poskytnutých žalobcom v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.“ Aj sťažnostný súd po preskúmaní výroku rozhodnutia dospel k záveru, že exekučný titul spĺňa všetky predpoklady materiálnej vykonateľnosti, je presný, určitý a zrozumiteľný, pričom nevzbudzuje žiadne pochybnosti o tom, aká povinnosť má byť na jeho základe splnená, v akej lehote, a aké osoby sú na splnenie tejto povinnosti zaviazané. Okresný súd v základnom konaní dostatočne špecifikoval vo výroku svojho rozhodnutia, že žalovaný (povinný) je povinný vydať žalobcovi (oprávnenému) veci, ktoré má svojej držbe, a toto má vykonať na vlastné náklady s tým, že predmetnú hasiacu látku naplní do tlakových nádob poskytnutých mu vopred zo strany žalobcu (oprávneného). Uvedenému tak podľa názoru sťažnostného súdu má zodpovedať aj zvolené „technické riešenie“, i s prípadným zabezpečením kompetentných (certifikovaných) osôb, ktorého výber je na povinnom. Inak povedané, povinný má za účelom splnenia judikovanej povinnosti zvoliť také technické riešenie vo vzťahu k vydaniu predmetnej hasiacej látky, aké by zvolil, keby túto hasiacu látku mal vydať pre svoju potrebu. V prípade pochybností o adekvátnosti tlakových nádob zadovážených oprávneným, povinnému nič nebráni zaobstarat' si potrebné tlakové nádoby na vlastné náklady s tým, že následne má možnosť zažalovať oprávneného o vydanie bezdôvodného obohatenia.

20. Súd prvej inštancie dáva do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 9Cdo/265/2021 z 17.08.2022, zverejnené aj v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu SR pod č. R 4/2022, v zmysle ktorého „Uloženie povinnosti žalovanému spôsobom nie závislým výlučne na jeho vôli, ale vyžadujúcim súčinnosť tretích subjektov (napr. vydavateľa tlače, prevádzkovateľa rozhlasu, obecného úradu pri vyvesení na úradnú tabuľu a pod.), nie je v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu považované za nedostatok materiálnej vykonateľnosti súdneho rozhodnutia. Pokiaľ takto uložená povinnosť spĺňa požiadavku obsahovej určitosti, zrozumiteľnosti a jasnosti, rozhodnutie nie je možné považovať za materiálne nevykonateľné len z toho dôvodu, že žalovaný musí splniť uloženú povinnosť v súčinnosti s tretím subjektom. Ani v prípade, že by splnenie takto uloženej povinnosti zo strany žalovaného nebolo možné z dôvodu nedostatku súčinnosti tretej osoby, táto situácia by sa neprejavila ako nedostatok materiálnej vykonateľnosti rozhodnutia.“

21. Exekučný titul, konkrétne rozsudok Okresného súdu Bratislava III. sp.zn. 23Cb/113/2016 hovorí o tom, že konajúci súd mal po vykonaní dokazovania a zároveň s prihliadnutím na použitie zákona č. 286/2009 Z.z. o fluórovaných skleníkových plynch za to, že žalovaný (povinný) nebol oprávnený žiadať od žalobcu (oprávneného), prípadne jeho zamestnancov oprávnenie alebo iné doklady na nakladanie s predmetnou rezervnou látkou, t.j. žalovaný bol povinný po skončení platnosti Zmluvy o poskytnutí služieb predmetnú rezervnú hasiacu látku vydať bez ďalšieho žalobcovi a keďže tak neurobil, porušil svoju zákonnú povinnosť vrátiť vec jej vlastníkovi, a od skončenia platnosti Zmluvy žalovaný zadržáva predmetnú rezervnú hasiacu látku neoprávnene. Pokiaľ teda povinný (zrejme z opatrnosti) žiadal od oprávneného pred vydaním predmetnej hasiacej látky predloženie dokumentácie či oprávnenia rôznych

osôb na manipuláciu s touto látkou, toto nebolo jeho úlohou v zmysle exekučného titulu. V štádiu vykonávacieho konania už nie je priestor zaoberať sa okolnosťami uloženia vykonateľnej povinnosti. Povinný sa odvoláva na všeobecnú prevenčnú povinnosť (povinnosť predchádzať škodám), je však nutné uviesť, že túto už posúdili súdy v základnom konaní a po zrelej úvahe uložili povinnému dotknutú povinnosť. Nie je v možnostiach exekučného súdu spochybňovať či inak zasahovať do meritórneho výroku exekučného titulu.

22. Z uvedeného vyplýva, že exekučný súd nie je oprávnený posudzovať vecnú správnosť rozhodnutia iného súdu či štátneho orgánu, nemôže naprávať prípadné chyby a nedostatky exekučného titulu a konania ktoré mu predchádzalo, keďže nedisponuje právomocou rušiť, či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom. Pokiaľ povinný považoval exekučný titul za neurčitý, či nevykonateľný, mohol sa voči nemu brániť s využitím dostupných opravných prostriedkov, čo preukázateľne aj urobil. Na povinným podané odvolanie aj dovolanie reagovali súdy vyšších inštancií tak, že exekučný titul ako vecne správny potvrdili a ponechali ho v platnosti. Z obsahu súdneho spisu je tunajšiemu súdu známe, že Najvyšší súd SR dovolanie podané povinným proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave v konaní sp.zn. 4Obdo/111/2020 dňa 27.08.2021 odmietol, pričom uznesením Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 282/2022 z 12.5.2022 bola odmietnutá aj ústavná sťažnosť povinného.

23. Sudca prvej inštancie na tomto mieste zdôrazňuje, že povinný podal tento návrh na zastavenie exekúcie po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia Upovedomenia o začatí exekúcie (jedná sa opakovaný, v poradí druhý návrh na zastavenie exekúcie). Uvedené spôsobilo tú skutočnosť, že návrh na zastavenie exekúcie nemá odkladný účinok na výkon exekúcie. Súdny exekútor teda nemusí čakať kým sa rozhodne o tomto procesnom návrhu povinného, ale môže exekúciu – nútený výkon rozhodnutia vykonať takým spôsobom, aby došlo k uspokojeniu vymáhaného nároku. Platná právna úprava rozhodovania o zastavení exekúcie súdom podľa § 61k Exekučného poriadku totiž obsahuje ustanovenia o koncentrácii. Koncentrácia exekučného konania sa prejavuje v tom, že povinný musí uviesť všetky skutočnosti, ktoré môžu mať za následok zastavenie exekúcie a ktoré tu boli už v čase od vzniku exekučného titulu do začatia exekučného konania, v návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom, t. j. v návrhu podanom do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Ak právna skutočnosť tvrdená v návrhu na zastavenie exekúcie nie je predložená včas, exekučný súd na ňu neprihliadne s výnimkou skutočností, ktoré objektívne bez svojej viny nemohol uplatniť skôr. Tým sa zvyšuje zodpovednosť účastníkov za svoje správanie v exekúcii. Premietnutím uvedeného na prejednávanej veci, bola obrana povinného v sťažnosti obranou, ktorú mohol uplatniť už v návrhu na zastavenie exekúcie podanom v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia. Preto aj so zreteľom na § 61k Exekučného poriadku nemožno vyhodnotiť obranu povinného ako dôvodnú a vyhovieť jej zastavením exekúcie. Námietky povinného o nemožnosti vykonať exekučný titul z dôvodu neposkytnutia súčinnosti oprávneného (nezabezpečenia vhodných a bezpečných tlakových nádob) sú tak primárne námietkami, ktoré mal povinný možnosť uplatňovať a preukazovať v rámci prvého návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom v zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku.

24. Možno konštatovať, že v posudzovanom prípade sa exekúcia vedie na podklade spôsobilého exekučného titulu, ktorý je vykonateľný aj po materiálnej aj po formálnej stránke a z ktorého je zrejmé, kto má plniť, komu má plniť, akú povinnosť a v akej lehote má plniť. Na základe uvedených skutočností, súd konštatuje, že nezistil žiadny rozpor medzi podaným návrhom na vykonanie exekúcie a Exekučným poriadkom, ktorý by odôvodňoval povinným tvrdený dôvod na zastavenie exekúcie. Oprávnený disponuje právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, ktorý dosiaľ nebol zrušený, ani inak zmenený a naďalej zo strany povinného nebol tento exekučný titul ani splnený. Exekučný súd tak nemôže oprávnenému odoprieť právo domáhať sa súdnej ochrany pri výkone exekučného titulu, pretože oprávnený v exekučnom konaní len realizuje svoje právo, nekoná v rozpore s právom.

25. Na základe uvedeného výkladu sťažnostný súd nemá žiadne pochybnosti o vykonateľnosti predloženého exekučného titulu, v dôsledku čoho súd prvej inštancie v podstatnej časti vyhodnotil sťažnosť povinného podanú proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5Ek/1134/2021 zo dňa 22.05.2023 ako nedôvodnú, a preto ju zamietol.

26. Na tomto mieste si však súd dovoľá apelovať na oprávneného, aby v záujme reálneho splnenia povinnosti povinného zabezpečil vhodné a bezpečné tlakové nádoby tak, aby bol naplnený zmysel

výroku exekučného titulu. V opačnom prípade sa sám vystavuje riziku, že táto exekúcia bude naďalej prebiehať a k uspokojeniu jeho nároku v skutočnosti nedôjde.

27. O trovách tohto sťažnostného konania súd prvej inštancie rozhodoval s poukazom na § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 199d ods. 1 Exekučného poriadku. Pretože súd prvej inštancie sťažnosť povinného zamietol, nárok na náhradu trov sťažnostného konania by priznal oprávnenému ako úspešnej strane. Oprávnený si však žiadnu náhradu trov konania neuplatnil, preto mu ich súd nepriznal.

Poučenie:

P o u č e n i e :

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).

Proti tomuto uzneseniu dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (

V Banskej Bystrici, 9. apríla 2024

JUDr. Katarína Zdechovanová
s u d k y ň a